

WYMAGANIA EDUKACYJNE NA POSZCZEGÓLNE OCENY Z JĘZYKA NIEMIECKIEGO (POZIOM II.2)

Uczniowie po klasie 7 i 8 powinni opanować zakres języka niemieckiego na poziomie A1, który wynika z następujących wytycznych Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego:

Osoba posługująca się językiem na tym poziomie rozumie i potrafi stosować wyuczone, potoczne wyrażenia i budować bardzo proste wypowiedzi służące zaspokajaniu konkretnych potrzeb życia codziennego. Potrafi przedstawiać siebie i innych. Potrafi zadawać pytania dotyczące życia prywatnego, miejsca zamieszkania, znajomych i posiadanych rzeczy oraz odpowiadać na podobne pytania. Potrafi prowadzić prostą rozmowę pod warunkiem, że rozmówca mówi wolno i wyraźnie oraz jest gotowy służyć pomocą.

Na podstawie powyższych wytycznych została stworzona podstawa programowa do nauczania drugiego języka obcego w szkole podstawowej. Poniżej została ona przytoczona w całości.

Wymagania ogólne

- I. Znajomość środków językowych: Uczeń posługuje się bardzo podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych oraz fonetycznych), umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie tematów wskazanych w wymaganiach szczegółowych
- II. Rozumienie wypowiedzi: Uczeń rozumie bardzo proste wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka, a także bardzo proste wypowiedzi pisemne, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych
- III. Tworzenie wypowiedzi: Uczeń samodzielnie formułuje bardzo krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne i pisemne, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych
- IV. Reagowanie na wypowiedzi: Uczeń uczestniczy w rozmowie i w typowych sytuacjach reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub pisemnie w formie bardzo prostego tekstu, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.
- V. Przetwarzanie wypowiedzi: Uczeń zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

Wymagania szczegółowe

I. Uczeń posługuje się bardzo podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych oraz fonetycznych), umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie następujących tematów:

- 1) człowiek (np.: dane personalne, wygląd zewnętrzny, cechy charakteru, rzeczy osobiste, uczucia i emocje, umiejętności i zainteresowania);
- 2) miejsce zamieszkania (np.: dom i jego okolica, pomieszczenia i wyposażenie domu, prace domowe);
- 3) edukacja (np.: szkoła i jej pomieszczenia, przedmioty nauczania, uczenie się, przybory szkolne, życie szkoły);
- 4) praca (np.: popularne zawody, miejsce pracy);
- 5) życie prywatne (np.: rodzina, znajomi i przyjaciele, czynności życia codziennego, określanie czasu, formy spędzania czasu wolnego, urodziny, święta);
- 6) żywienie (np.: artykuły spożywcze, posiłki, lokale gastronomiczne);
- 7) zakupy i usługi (np.: rodzaje sklepów, towary i ich cechy, sprzedawanie i kupowanie, środki płatnicze, korzystanie z usług);
- 8) podróżowanie i turystyka (np.: środki transportu i korzystanie z nich, orientacja w terenie, hotel, wycieczki);
- 9) kultura (np.: uczestnictwo w kulturze, tradycje i zwyczaje);
- 10) sport (np.: dyscypliny sportu, sprzęt sportowy, obiekty sportowe, uprawianie sportu);

- 11) zdrowie (np.: samopoczucie, choroby, ich objawy i leczenie);
- 12) świat przyrody (np.: pogoda, pory roku, rośliny i zwierzęta, krajobraz).

II. Uczeń rozumie bardzo proste wypowiedzi ustne (np.: rozmowy, wiadomości, komunikaty, ogłoszenia) artykułowane wyrażnie, w standardowej odmianie języka):

- 1) reaguje na polecenia;
- 2) określa główną myśl wypowiedzi;
- 3) określa intencje nadawcy/autora wypowiedzi;
- 4) określa kontekst wypowiedzi (np.: czas, miejsce, uczestników);
- 5) znajduje w wypowiedzi określone informacje;
- 6) rozróżnia formalny i nieformalny styl wypowiedzi

III. Uczeń rozumie bardzo proste wypowiedzi pisemne (np.: listy, e-maile, SMS-y, kartki pocztowe, napisy, ulotki, jadalospisy, ogłoszenia, rozkłady jazdy, historyjki obrazkowe z tekstem, teksty narracyjne, wpisy na forach i blogach):

- 1) określa główną myśl tekstu;
- 2) określa intencje nadawcy/autora tekstu;
- 3) określa kontekst wypowiedzi (np.: nadawcę, odbiorcę);
- 4) znajduje w tekście określone informacje;
- 5) rozróżnia formalny i nieformalny styl tekstu

IV. Uczeń tworzy bardzo krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne:

- 1) opisuje ludzi, przedmioty, miejsca i zjawiska;
- 2) opowiada o czynnościach i wydarzeniach z przeszłości i teraźniejszości;
- 3) przedstawia intencje i plany na przyszłość;
- 4) przedstawia upodobania;
- 5) wyraża swoje opinie;
- 6) wyraża uczucia i emocje;
- 7) stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji

V. Uczeń tworzy bardzo krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi pisemne (np.: notatkę, ogłoszenie, zaproszenie, życzenia, wiadomość, SMS, pocztówkę, e-mail, historyjkę, wpis na blogu):

- 1) opisuje ludzi, przedmioty, miejsca i zjawiska;
- 2) opowiada o czynnościach i wydarzeniach z przeszłości i teraźniejszości;
- 3) przedstawia intencje i plany na przyszłość;
- 4) przedstawia upodobania;
- 5) wyraża swoje opinie;
- 6) wyraża uczucia i emocje;
- 7) stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji

VI. Uczeń reaguje ustnie w typowych sytuacjach:

- 1) przedstawia siebie i inne osoby;
- 2) nawiązuje kontakty towarzyskie; rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę; podtrzymuje rozmowę w przypadku trudności w jej przebiegu (np.: prosi o wyjaśnienie, powtórzenie, sprecyzowanie; upewnia się, że rozmówca zrozumiał jego wypowiedź);
- 3) uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia;
- 4) wyraża swoje opinie, pyta o opinie, zgadza się lub nie zgadza się z opiniami;
- 5) wyraża swoje upodobania, intencje i pragnienia; pyta o upodobania, intencje i pragnienia innych osób;
- 6) składa życzenia, odpowiada na życzenia;
- 7) zaprasza i odpowiada na zaproszenie;
- 8) proponuje, przyjmuje i odrzuca propozycje;

- 9) pyta o pozwolenie, udziela i odmawia pozwolenia;
- 10) nakazuje, zakazuje;
- 11) wyraża prośbę oraz zgodę lub odmowę spełnienia prośby;
- 12) wyraża uczucia i emocje (np.: radość, smutek);
- 13) stosuje zwroty i formy grzecznościowe

VII. Uczeń reaguje w formie bardzo prostego tekstu pisanego (np.: wiadomość, SMS, e-mail, wpis na czacie/forum) w typowych sytuacjach:

- 1) przedstawia siebie i inne osoby;
- 2) nawiązuje kontakty towarzyskie; rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę (np.: podczas rozmowy na czacie);
- 3) uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia (np.: wypełnia formularz/ankietę);
- 4) wyraża swoje opinie, pyta o opinie, zgadza się lub nie zgadza się z opiniami;
- 5) wyraża swoje upodobania, intencje i pragnienia, pyta o upodobania, intencje i pragnienia innych osób;
- 6) składa życzenia, odpowiada na życzenia;
- 7) zaprasza i odpowiada na zaproszenie;
- 8) proponuje, przyjmuje i odrzuca propozycje;
- 9) pyta o pozwolenie, udziela i odmawia pozwolenia;
- 10) nakazuje, zakazuje;
- 11) wyraża prośbę oraz zgodę lub odmowę spełnienia prośby;
- 12) wyraża uczucia i emocje (np.: radość, smutek);
- 13) stosuje zwroty i formy grzecznościowe

VIII. Uczeń przetwarza bardzo prosty tekst ustnie lub pisemnie:

- 1) przekazuje w języku obcym nowożytnym podstawowe informacje zawarte w materiałach wizualnych (np.: mapach, symbolach, piktogramach) lub audiowizualnych (np.: filmach, reklamach);
- 2) przekazuje w języku obcym nowożytnym lub polskim informacje sformułowane w tym języku obcym;
- 3) przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje sformułowane w języku polskim.

IX. Uczeń posiada:

- 1) podstawową wiedzę o krajach, społeczeństwach i kulturach społeczności, które posługują się danym językiem obcym nowożytnym, oraz o kraju ojczystym, z uwzględnieniem kontekstu lokalnego, europejskiego i globalnego;
- 2) świadomość związku między kulturą własną i obcą oraz wrażliwość międzykulturową

X. Uczeń dokonuje samooceny i wykorzystuje techniki samodzielnej pracy nad językiem (np.: korzystanie ze słownika, poprawianie błędów, prowadzenie notatek, stosowanie mnemotechnik, korzystanie z tekstów kultury w języku obcym nowożytnym)

XI. Uczeń współdziała w grupie (np.: w lekcyjnych i pozalekcyjnych językowych pracach projektowych)

XII. Uczeń korzysta ze źródeł informacji w języku obcym nowożytnym (np.: z encyklopedii, mediów), również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych

XIII. Uczeń stosuje strategie komunikacyjne (np.: domyślanie się znaczenia wyrazów z kontekstu, identyfikowanie słów kluczowych lub internacjonalizmów) i strategie kompensacyjne, w przypadku gdy nie zna lub nie pamięta wyrazu (np.: upraszczanie formy wypowiedzi, wykorzystywanie środków niewerbalnych)

XIV. Uczeń posiada świadomość językową (np.: podobieństw i różnic między językami).

Podręcznik „Beste Freunde” do klasy 7 i 8 jest ściśle dopasowany do podstawy programowej. W każdym rozdziale realizowane są sukcesywnie wszystkie sprawności językowe (słuchanie, czytanie, pisanie i mówienie) oraz słownictwo z wymienionych powyżej obszarów tematycznych. **Wykaz obowiązującego słownictwa i struktur gramatycznych do każdego rozdziału znajduje się zawsze w jego końcowej części.**

Ocenianie uczniów na lekcjach języka obcego jest bardzo skomplikowanym i często subiektywnym zadaniem. Czasem trudno jest ocenić prawdziwy wkład pracy ucznia w naukę tylko po jego efektach.

Generalnie proces uczenia się języka obcego składa się z następujących etapów:

- **Zapamiętywanie i utrwalanie nowych słów** - jest to pierwsza i najważniejsza część nauki, która mimo że jest żmudna, nie wymaga od ucznia abstrakcyjnego myślenia. **Znajomość konkretnych słówek jest podstawą do uzyskania oceny pozytywnej na lekcji.**
- **Uczenie się i zrozumienie struktur i zasad gramatycznych** - jest związane z myśleniem abstrakcyjnym, może więc sprawiać większą trudność uczniowi. Każdy indywidualnie przechodzi proces poznawania i zrozumienia konkretnego gramatycznego zagadnienia. Warto zadawać nauczycielowi pytania pomocnicze, jeśli podczas wprowadzania nowego materiału uczeń nie rozumie do końca, o co chodzi. Warto również robić jak najwięcej przykładów i ćwiczeń do danego tematu. Zadania domowe pozwalają przemyśleć samodzielnie temat i uczyć się częściowo na błędach (własnych czy też innych osób). **Dlatego nauczyciel nie daje ocen niedostatecznych za błędne wykonanie zadania, lecz za jego brak lub wykonanie zadania w sposób całkowicie bezmyślny, niesamodzielny (np. przepisanie go od innej osoby, skopiowanie z Internetu lub używanie tłumacza elektronicznego).**
- **Stosowanie i łączenie poznanych słów i struktur w konkretnych sytuacjach.** Jest to trudniejszy etap nauki i każdy przechodzi go indywidualnie, ponieważ myśli i kojarzy na swój własny sposób. Nie da się na nim uniknąć błędów, są one potrzebne, aby wyciągać wnioski i być coraz lepszym w danym temacie. Czasem ktoś ze znaczną ilością błędów, ale z własną inwencją twórczą może dostać lepszą ocenę niż osoba, która napisała pracę bezbłędnie, lecz opierając się tylko na utartych schematach. Warto korzystać ze słownika, szukać nowych zwrotów i rozwiązań.
- **Stosowanie i kojarzenie poznanych wiadomości w nowych, niespodziewanych sytuacjach** - to najwyższy poziom opanowania języka. Czasem przy pomocy prostych słów możemy bardzo dobrze odnaleźć się w nowej sytuacji. Wymaga to jednak sprytu i szybkiego kojarzenia. Uczniowie, którzy będą starali się podołać temu zadaniu będą na pewno wysoko oceniani.

Poniżej zamieszczone są ogólne zasady oceniania na poszczególne oceny.

OCENA NIEDOSTATECZNA (0-35% znajomości słownictwa i struktur gramatyczno leksykalnych)

Uczeń nie opanował zagadnień i umiejętności na ocenę dopuszczającą.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA (36-45% znajomości słownictwa i struktur gramatyczno leksykalnych)

Leksyka – z pomocą nauczyciela uczeń rozpoznaje, kojarzy, czyta oraz potrafi przetłumaczyć podstawowe słownictwo z przerabianego materiału.

Gramatyka – uczeń rozpoznaje, kojarzy oraz z dużą pomocą nauczyciela potrafi ułożyć i zastosować najbardziej podstawowe i typowe struktury gramatyczne, np. bardzo krótkie zdania oznajmujące czy pytające.

Komunikacja – uczeń potrafi zasygnalizować i zwerbalizować najprostsze intencje i potrzeby, które ćwiczone są w przerabianym materiale.

Realioznawstwo – uczeń dostrzega jakiegokolwiek różnice i zbieżności pomiędzy Polską a krajami niemieckojęzycznymi, zna ich położenie na mapie i stolice.

Uczeń uczęszcza w miarę systematycznie na zajęcia, stara się prowadzić zeszyt i ćwiczenia, posiada podręcznik. Stara się odrabiać zadania domowe i poprawiać na bieżąco ewentualne oceny niedostateczne.

OCENA DOSTATECZNA (46-65% znajomości słownictwa i struktur gramatyczno leksykalnych)

Leksyka - uczeń rozpoznaje, w miarę poprawnie czyta oraz potrafi przetłumaczyć podstawowe słownictwo z przerabianego materiału.

Gramatyka – uczeń rozpoznaje, kojarzy oraz z pomocą nauczyciela potrafi ułożyć i zastosować poznane struktury gramatyczne.

Komunikacja – uczeń potrafi zasygnalizować i zwerbalizować proste intencje i potrzeby, które ćwiczone są w przerabianym materiale.

Realioznawstwo – uczeń dostrzega różnice i zbieżności pomiędzy Polską a krajami niemieckojęzycznymi, zna ich położenie na mapie i stolice, potrafi wymienić pojedyncze informacje na temat krajów niemieckojęzycznych dotyczących geografii, kultury, gospodarki, zwyczajów, polityki.

Uczeń uczęszcza systematycznie na zajęcia, prowadzi na bieżąco zeszyt, posiada podręcznik i ćwiczenia. Uzupełnia ćwiczenia. Odrabia zadania domowe i poprawia na bieżąco ewentualne oceny niedostateczne.

OCENA DOBRA (66-80% znajomości słownictwa i struktur gramatyczno leksykalnych)

Leksyka - uczeń rozpoznaje, czyta oraz potrafi przetłumaczyć i poprawnie zastosować większość słownictwa z przerabianego materiału. Uczeń stara się korzystać ze słownika.

Gramatyka – uczeń rozpoznaje, potrafi ułożyć i w miarę poprawnie zastosować poznane typowe struktury gramatyczne.

Komunikacja – uczeń potrafi zasygnalizować i zwerbalizować większość intencji i potrzeb, które ćwiczone są w przerabianym materiale.

Realioznawstwo – uczeń dostrzega różnice i zbieżności pomiędzy Polską a krajami niemieckojęzycznymi, zna położenie na mapie stolic Niemiec, Austrii, Szwajcarii i Lichtensteinu, kojarzy kilka innych ważnych miast w tych krajach, potrafi wymienić niektóre informacje na temat krajów niemieckojęzycznych dotyczących geografii, kultury, gospodarki, zwyczajów, polityki.

Uczeń uczęszcza systematycznie na zajęcia, prowadzi na bieżąco zeszyt i ćwiczenia, posiada podręcznik. Odrabia zadania domowe i poprawia na bieżąco ewentualne oceny niedostateczne oraz inne oceny, które są poniżej jego oczekiwań. W miarę możliwości aktywnie uczestniczy w lekcji.

OCENA BARDZO DOBRA (81-95% znajomości słownictwa i struktur gramatyczno leksykalnych)

Leksyka – uczeń zna, płynnie czyta oraz potrafi przetłumaczyć i poprawnie zastosować słownictwo z przerabianego materiału. Uczeń potrafi samodzielnie korzystać ze słownika.

Gramatyka – uczeń rozpoznaje, potrafi samodzielnie ułożyć i w większości przypadków poprawnie zastosować wszystkie poznane struktury gramatyczne.

Komunikacja – uczeń potrafi zwerbalizować wszystkie intencje i potrzeby, które ćwiczone są w przerabianym materiale.

Realioznawstwo – uczeń dostrzega różnice i zbieżności pomiędzy Polską a krajami niemieckojęzycznymi, zna położenie na mapie stolic Niemiec, Austrii, Szwajcarii i Lichtensteinu, kojarzy inne ważne miasta w tych krajach, potrafi wymienić sporo informacji na temat krajów niemieckojęzycznych dotyczących geografii, kultury, gospodarki, zwyczajów, polityki.

Uczeń uczęszcza systematycznie na zajęcia, prowadzi na bieżąco zeszyt i ćwiczenia, posiada podręcznik. Odrabia zadania domowe i poprawia na bieżąco ewentualne oceny niedostateczne oraz inne oceny, które są poniżej jego oczekiwań. W miarę możliwości aktywnie uczestniczy w lekcji.

OCENA CELUJĄCA (96-100% znajomości słownictwa i struktur gramatyczno leksykalnych)

Leksyka – uczeń płynnie czyta oraz potrafi przetłumaczyć i poprawnie zastosować słownictwo z przerabianego materiału. Uczeń potrafi samodzielnie korzystać ze słownika.

Gramatyka – uczeń rozpoznaje, potrafi samodzielnie ułożyć i poprawnie zastosować wszystkie poznane struktury gramatyczne.

Komunikacja – uczeń potrafi zwerbalizować wszystkie intencje i potrzeby, które ćwiczone są w przerabianym materiale, próbuje również stosować poznane słownictwo i struktury w nowych sytuacjach.

Realizacja – uczeń dostrzega różnice i zbieżności pomiędzy Polską a krajami niemieckojęzycznymi, zna położenie na mapie stolic Niemiec, Austrii, Szwajcarii i Lichtensteinu, kojarzy inne ważne miasta i atrakcje turystyczne w tych krajach, potrafi wymienić wiele informacji na temat krajów niemieckojęzycznych dotyczących geografii, kultury, gospodarki, zwyczajów, polityki.

Uczeń uczęszcza systematycznie na zajęcia, prowadzi na bieżąco zeszyt i ćwiczenia, posiada podręcznik. Odrabia zadania domowe i poprawia na bieżąco ewentualne oceny niedostateczne oraz inne oceny, które są poniżej jego oczekiwań. Aktywnie uczestniczy w lekcji oraz uczestniczy w konkursach.

Zagadnienia gramatyczne obowiązujące w klasie 7

- **czasownik:** odmiana czasowników regularnych, wybranych czasowników nieregularnych ze zmianą e/i, a/ä, czasowników rozdzielnie złożonych oraz wybranych czasowników modalnych w czasie teraźniejszym Präsens;
- **rzeczownik:** zastosowanie rzeczownika z rodzajnikiem określonym i nieokreślonym w mianowniku i w bierniku, w liczbie pojedynczej i mnogiej;
- **zaimki:** znajomość zaimków osobowych w mianowniku, znajomość wybranych zaimków dzierżawczych w mianowniku i bierniku, przeczenie „kein”, podstawowe wybrane zaimki pytające;
- **przyimki:** znajomość i zastosowanie kilku wybranych przyimków;
- **liczebniki:** znajomość liczebników głównych 0-100;
- **spójniki:** spójniki zdań współrzędnie złożonych „und, aber, oder”;
- **szuk zdania:** szuk zdania oznajmującego, szuk zdania pytającego ze słówkiem pytającym oraz pytania rozstrzygającego, szuk zdania współrzędnie złożonego ze spójnikiem „und”, szuk zdania z czasownikiem modalnych oraz z czasownikiem rozdzielnie złożonym;
- **znajomość formy grzecznościowej „Sie”:** uczeń potrafi zwracać się uprzejmie do osób dorosłych
- **dopełniacz imion własnych**
- **znajomość i zastosowanie przeczeń „nein, nicht, kein”**
- **udzielanie odpowiedzi na pytania rozstrzygające z przeczeniem i bez przeczenia „Ja..., Nein..., Doch...”**

Zagadnienia gramatyczne obowiązujące w klasie 8.

- **wszystkie zagadnienia z klasy 7**
- **czasownik:** odmiana wszystkich czasowników modalnych w czasie teraźniejszym Präsens, tryb rozkazujący, czas przeszły Präteritum czasowników „sein, haben”, czas przeszły Perfekt czasowników regularnych oraz wybranych czasowników nieregularnych, odmiana czasowników zwrotnych w czasie teraźniejszym i przeszłym Perfekt;
- **rzeczownik:** zastosowanie rzeczownika w celowniku w liczbie pojedynczej i mnogiej;
- **zaimki:** znajomość zaimków osobowych w celowniku, znajomość zaimka nieosobowego „man”, znajomość zaimka pytającego „welcher..., welche..., welches...” w mianowniku celowniku i bierniku, zaimki wskazujące „jeder, jede, jedes” w mianowniku, celowniku i bierniku;
- **przyimki:** znajomość przyimków z dopełnieniem w celowniku lub bierniku (Wechselpräpositionen), znajomość wybranych przyimków z dopełnieniem tylko w celowniku i tylko w bierniku;
- **liczebniki:** liczebniki główne 0-1000, liczebniki porządkowe 1.-31.;
- **spójniki:** znajomość szuku prostego oraz przestawnego w zdaniach współrzędnie złożonych ze spójnikiem „deshalb”
- **szuk zdania:** szuk zdania w czasie przeszłym Perfekt, szuk prosty i przestawny;
- **wyrażenie „es gibt”**

Sposoby i procedury oceniania:

1. Uczeń może uzyskać oceny ze sprawdzianów, kartkówek, odpowiedzi ustnych, pracy na lekcji, zadań domowych, pracy w grupie i ewentualnie z udziału w projekcie, wykonanie pomocy wspierających edukację (plakat, prezentacja).
2. Po każdym rozdziale uczniowie piszą zapowiedziany przynajmniej tydzień wcześniej sprawdzian, natomiast z trzech ostatnich lekcji mogą być pytani ustnie lub bez zapowiedzi pisać kartkówkę. Ocenę można poprawić do tygodnia czasu.
3. Uczeń powinien być obecny na wszystkich zapowiedzianych sprawdzianach i kartkówkach. Jeśli nieobecność na lekcji była usprawiedliwiona, ustala z nauczycielem termin napisania sprawdzianu w dodatkowym terminie, jednak nie dłużej niż do dwóch tygodni po przyjeździe do szkoły.
4. Otrzymanie oceny niedostatecznej przez ucznia wskutek zapowiadanej formy sprawdzenia wiadomości i umiejętności (zapowiedziana kartkówka) nie daje możliwości poprawy tej oceny – w wyjątkowej sytuacji dopuszczona jedna możliwość poprawy w okresie.
4. W ciągu półrocza można bez podania przyczyny zgłosić 2 razy nieprzygotowanie, nie dotyczy to jednak zapowiedzianych sprawdzianów i zapowiadanych kartkówek oraz zapowiedzianych przynajmniej tydzień wcześniej zadań domowych. Przez nieprzygotowanie rozumie się niemożność udzielenia odpowiedzi ustnej, brak krótkiego zadania domowego z ostatniej lekcji lub też brak pomocy szkolnych (zeszytu, książki, ćwiczeń) uniemożliwiający efektywny udział ucznia w lekcji.

SPOSÓB USTALANIA OCENY ŚRÓDROCZNEJ I ROCZNEJ.

Klasyfikacji śródrocznej i rocznej dokonuje się na podstawie ocen cząstkowych. Ocena śródroczna i roczna jest efektem systematycznej pracy i nauki ucznia podczas roku szkolnego.

WARUNKI I TRYB UZYSKANIA WYŻSZEJ NIŻ PRZEWIDYWANA OCENY ROCZNEJ

Nie uwzględnia się możliwości poprawiania ocen pod koniec roku. Uczeń, który nie zgadza się z przewidywaną oceną roczną, przystępuje na swoją prośbę lub na prośbę rodziców, do pisemnego egzaminu sprawdzającego. Materiał egzaminu obejmuje cały rok lub półrocze, w zależności od oceny śródrocznej, czy była ona niższa niż ocena, o którą ubiega się uczeń. Uczeń może ubiegać się o każdą ocenę. Termin egzaminu wynika z zapisów statutu szkoły.

W stosunku do ucznia, u którego stwierdzono specyficzne trudności w uczeniu się lub deficyty rozwojowe (uniemożliwiające sprostanie wymaganiom edukacyjnym wynikającym z realizowanego programu nauczania) potwierdzone pisemną opinią poradni psychologiczno-pedagogicznej lub innej upoważnionej poradni specjalistycznej, nauczyciel dostosowuje wymagania edukacyjne.